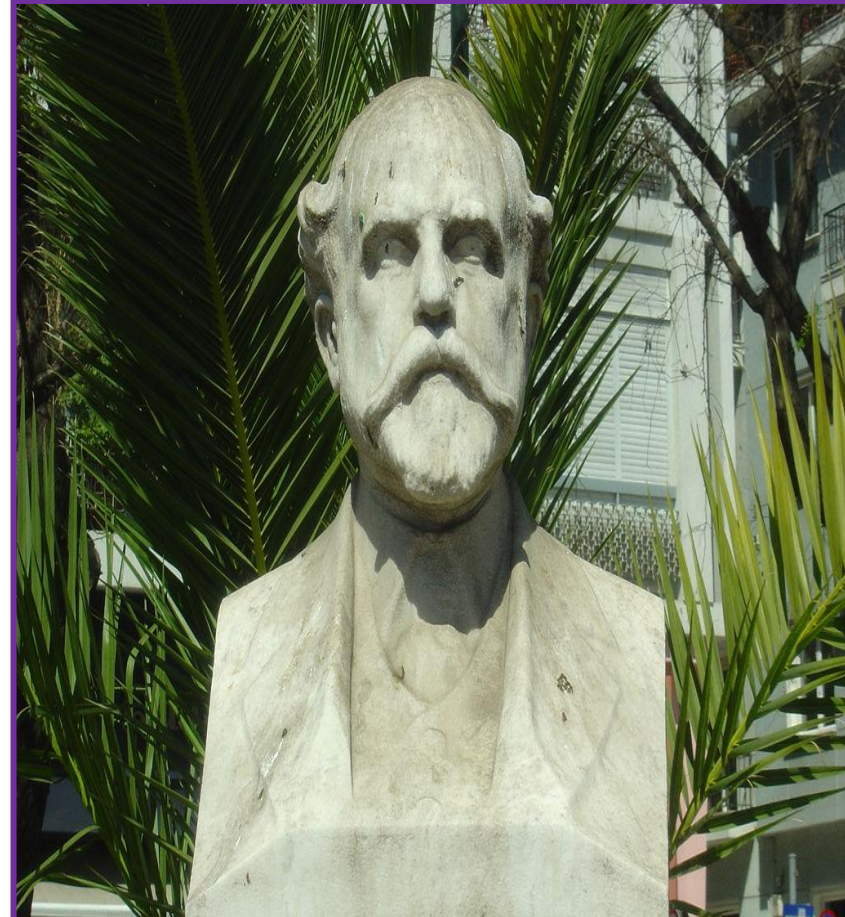

Τα ονόματα **των οδών** της γειτονιάς μας.

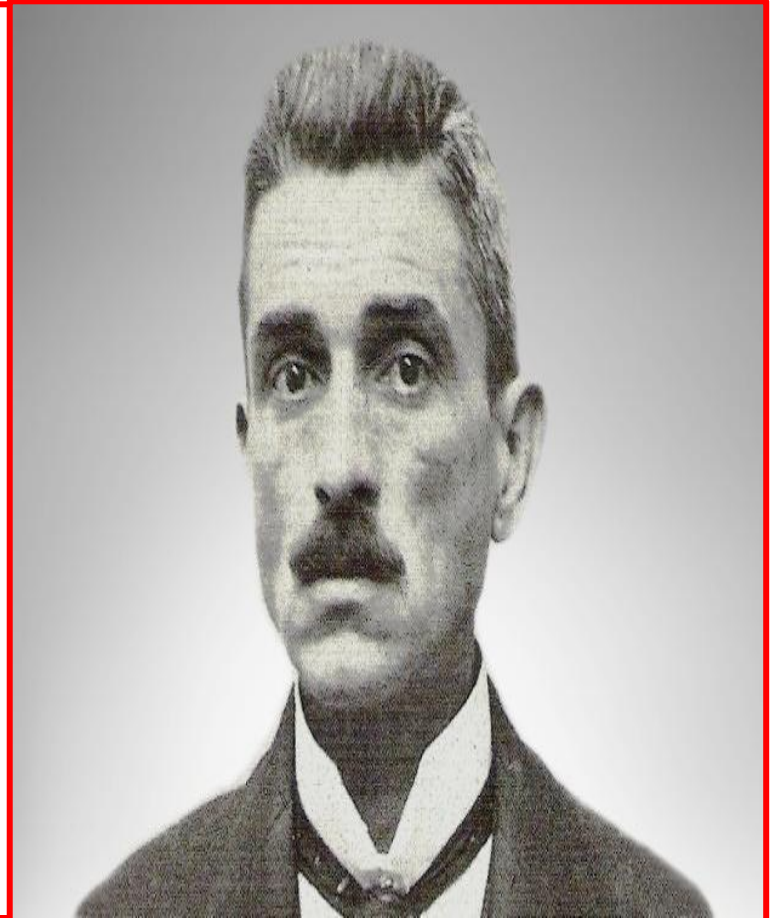
Η εργασία έγινε από τους μαθητές της Δ' τάξης του **139^{ου}** Δημοτικού Σχολείου Αθηνών .

ΟΔΟΣ ΜΑΒΙΛΗ

Ο Λορέντζος Μαβίλης
(6 Σεπτεμβρίου 1860 - 28 Νοεμβρίου 1912) ήταν Επτανήσιος λυρικός ποιητής, και συνθέτης σκακιστικών προβλημάτων. Ο Μαβίλης θυσιάστηκε για την Ελλάδα κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Θεωρείται ο μεγαλύτερος σονετογράφος της Ελλάδας.

- Ο **Κωνσταντίνος Θεοτόκης** γεννήθηκε στην Κέρκυρα και υπήρξε γόνος αριστοκρατικής οικογένειας, τα μέλη της οποίας ασχολήθηκαν με την πολιτική και τη διπλωματία ήδη από τον 14ο αι. Παρακολούθησε στο Παρίσι φιλολογία, μαθηματικά, ιατρική και χημεία, χωρίς ωστόσο να λάβει κανένα δίπλωμα. Εκτός όμως της γαλλικής γλώσσας σπούδασε αγγλική, γερμανική, ιταλική και λατινική, καθώς και σανσκριτική. Έτσι πολύγλωσσος από νεαρά ηλικία, ασχολήθηκε πέραν της πεζογραφίας με τη μετάφραση και την ποίηση. Σε ηλικία 19 ετών έγραψε στη γαλλική το πρώτο του έργο, το «Η ζωή των ορέων», που δημοσιεύθηκε και από τον *Ερμή της Γαλλίας*.

- Η **Οδός Πατησίων** είναι ένας από τους κυριότερους οδικούς άξονες της [Αθήνας](#), με μήκος 4,5 χιλιομέτρων.^[1] Ξεκινά από την οδό Πανεπιστημίου στο κέντρο της Αθήνας, πολύ κοντά στην Πλατεία [Ομονοίας](#), και με κατεύθυνση προς βορρά, οδηγεί στα [Πατήσια](#), συνοικία της Αθήνας από την οποία έλαβε το όνομά της. Παλαιότερα, και έως τα μέσα του 20ού αιώνα, τα Πατήσια ήταν εξοχή^[2] και ο δρόμος αυτός τα συνέδεε με την Αθήνα, διερχόμενος από άκτιστες εκτάσεις. Με την ανάπτυξη όμως της Αθήνας, και μέχρι τη δεκαετία του 1970, η Πατησίων εξελίχθηκε σε σημαντικό δρόμο που διέρχεται μέσα από τον πόλη, ανάμεσα σε συνοικίες όπως η [Κυψέλη](#), η Πλατεία Βικτωρίας και η Πλατεία Αμερικής.
- Στα χρόνια μετά την [Κατοχή](#), ένα τμήμα της οδού, από την αρχή της στην οδό Πανεπιστημίου μέχρι την [Πλατεία Αμερικής](#), μετονομάστηκε σε οδό **28ης Οκτωβρίου**, προς τιμήν της νεότερης [εθνικής επετείου](#) του ελληνικού κράτους, όμως η ονομασία **Πατησίων** παραμένει ο συνηθέστερος τρόπος αναφοράς στην οδό.

ΟΔΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Πολύβιος Δημητρακόπουλος ([1864](#) - [28 Ιουλίου 1922^{\[1\]}](#)) ήταν Έλληνας [θεατρικός συγγραφέας](#), [ποιητής](#), [μυθιστοριογράφος](#) και [δημοσιογράφος](#). Ήταν γνωστός επίσης με το φιλολογικό ψευδώνυμο Αρκάς (Πολ Αρκάς). Γεννήθηκε το [1864](#) στο χωριό [Τερψιθέα Κυπαρισσίας](#) της [Μεσσηνίας](#). Αρχικά ακολούθησε στρατιωτική καριέρα. Το [1884](#), ενώ υπηρετεί ως [λοχίας](#) στο [Ναύπλιο](#) γράφει την πρώτη του [κωμωδία](#). Αυτό είχε ως αφορμή να παραιτηθεί από το στρατό και να αφοσιωθεί στο θέατρο. Η εργογραφία του περιλαμβάνει πάνω από εκατό έργα. Μεταξύ των δημιουργιών του συγκαταλέγονται και επιθεωρήσεις, ήταν μάλιστα ένας από τους πρώτους συγγραφείς του είδους στην Ελλάδα. Ως δημοσιογράφος εργάστηκε στις περισσότερες [εφημερίδες](#) και [περιοδικά](#) της εποχής του. Ο ίδιος εξέδωσε το περιοδικό «Πρωτεύουσα». Ήταν επίσης ένας από τους ιδρυτές της [Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων](#), ενώ διατέλεσε και [αντιπρόεδρος](#) της δύο φορές.

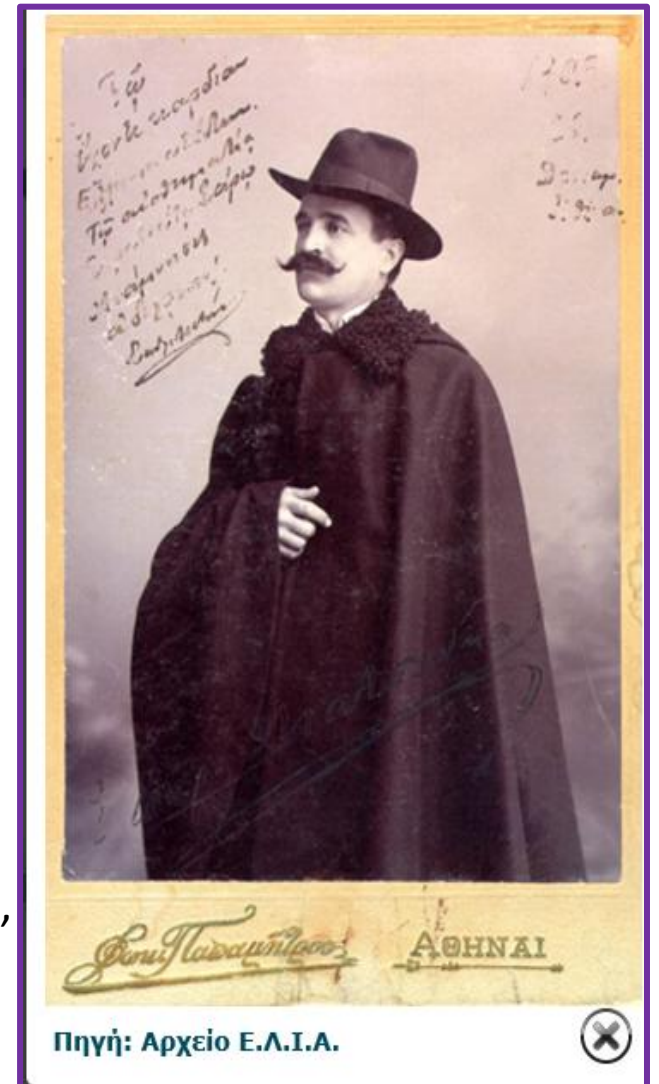
Πέθανε στην [Αθήνα](#) το [1922](#).

ΟΔΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ (1873-1928)

Ο **Σπύρος Ματσούκας** γεννήθηκε στην Υπάτη, γόνος ευκατάστατης οικογένειας. Από επιθυμία των γονιών του γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1896 πήρε μέρος σε φοιτητικές ταραχές που είχαν στο στόχαστρο τον καθηγητή Καλβάνη. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή, δεν άσκησε ωστόσο το επάγγελμα του δικηγόρου και αφοσιώθηκε στην ποίηση, που αγαπούσε από τα παιδικά του χρόνια. Το ποιητικό του έργο υπέταξε στις πατριωτικές του ιδέες. Πέθανε στην Αθήνα και στην κηδεία του εκφωνήθηκε λόγος από τον Κωστή Παλαμά. Εξέδωσε έξι ποιητικές συλλογές με πρώτη την *Γλυκοχαράματα*, που εκδόθηκε το 1899. 1. Για περισσότερα βιογραφικά στοιχεία του Σπύρου Ματσούκα βλ. Λαϊνάς Θεόκτιστος, «Ματσούκας Σπύρος», Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας¹⁰. Αθήνα, Χάρη Πάτση, χ.χ.

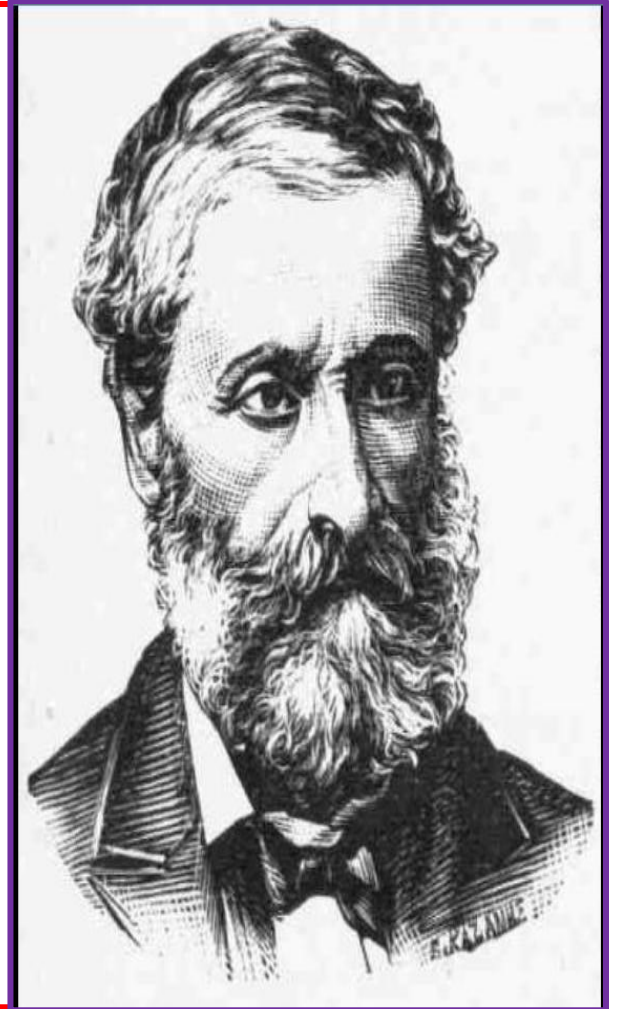

Πηγή: Αρχείο Ε.Λ.Ι.Α.

ΟΔΟΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

- Ο **Ανδρέας Λασκαράτος** (1 Μαΐου 1811-24 Ιουλίου 1901) ήταν αξιόλογος σατιρικός ποιητής και πεζογράφος από την Κεφαλλονιά. Γεννήθηκε το 1811 στο Ληξούρι και συγκεκριμένα στην εξοχική τοποθεσία Ριτσάτα, σε μία περίοδο που τα Επτάνησα περνούσαν από τη γαλλική στην αγγλική προστασία. Από τη φύση του ήταν ενα σπινθηροβόλο πνεύμα, άνθρωπος ιδιαίτερα ανήσυχος, έξυπνος και ετοιμόλογος. Υπήρξε έντονα σατιρικός και αμετακίνητος στις απόψεις του, παραδίδοντας έργα που έρχονται σε σύγκρουση με τις αντιλήψεις της εποχής του. Το γεγονός ότι δε δίσταζε να εκφράζει ελεύθερα και ανεπηρέαστα τις απόψεις του στηλιτεύοντας την υποκρισία, αποτέλεσε την κύρια αιτία για τη φυλάκιση, τους διωγμούς και τους αφορισμούς που υπέστη κυρίως από την εκκλησία αλλά και από τους διάφορους θιγόμενους της εποχής του.

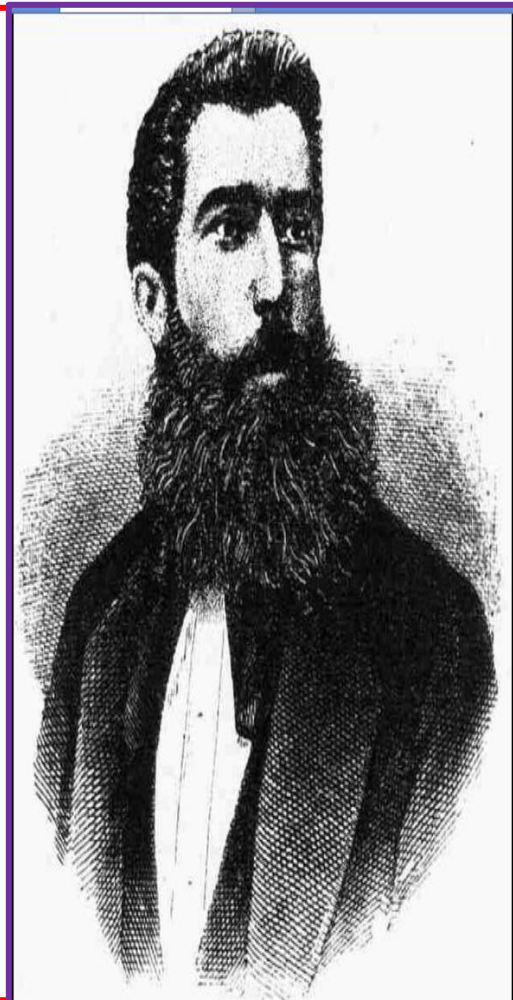

ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Γόνος πλούσιας οικογένειας, η οποία όμως χρεοκόπησε όταν ο ποιητής βρισκόταν σε νεαρή ηλικία. Μαθήτευσε στο Γυμνάσιο Πατρών και κατόπιν σπούδασε νομικά στην [Αθήνα](#), όπου άσκησε και το επάγγελμα του αργότερα. Το 1874 σε ηλικία 29 ετών έφυγε για το [Παρίσι](#).

Ο **Βασιλειάδης** ανήκει στην [Α΄ Αθηναϊκή σχολή](#) με κύρια χαρακτηριστικά το [ρομαντισμό](#) και την χρήση της [καθαρεύουσας](#). Είχε μελετήσει όπως πολλοί άλλοι βαθύτατα τους αρχαίους και τις παραδόσεις τους και είδε το κάλος που έκρυβαν, συνέχεια αυτού του κάλλους θεώρησε τη δημοτική παράδοση και γι' αυτό αγάπησε και το [δημοτικό τραγούδι](#) και υποστήριξε ότι η [ελληνική ποίηση](#) μπορεί να αντλήσει από την δημοτική μας παράδοση πολλά στοιχεία που θα της δημιουργήσουν μια νέα ποιητική αξία. Το δυστυχές είναι ότι αφού είχε πλέον αυτή την άποψη για το δημοτικό τραγούδι, ο ίδιος μόνο σε τρία έργα του πρόλαβε και χρησιμοποίησε την [δημοτική γλώσσα](#) αφού πέθανε μόλις σε ηλικία 32 ετών από [φυματίωση](#).

Πολλά από τα βιβλία, τα ποιήματα και θεατρικά έργα που έγραψε μεταφράστηκαν στα [γαλλικά](#). Ήταν ιδρυτικό μέλος του Φιλολογικού συλλόγου "Παρνασσός".

ΟΔΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ο Φλάβιος Ηράκλειος Αύγουστος (λατινικά: **Flavius Heraclius Augustus**)(π. 575 - 11 Φεβρουαρίου 641) ήταν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου από το 610 ως τις 11 Φεβρουαρίου 641.

Ο Φλάβιος Ηράκλειος ήταν γιός του στρατηγού Ηρακλείου. Γεννήθηκε το 575 μ.Χ. στην ελληνική Καππαδοκία. Ο πατέρας του είχε, υπό τις διαταγές των αυτοκρατόρων Μαυρικού και Τιβερίου, πολεμήσει κατά των Περσών της Σασσανιδικής δυναστείας. Είχε μάλιστα διακριθεί ιδιαίτερα στις πολεμικές επιχειρήσεις και είχε τιμηθεί από τον Μαυρίκιο με τον τίτλο του έξαρχου της επαρχίας της Αφρικής.

Ο Ηράκλειος εισήγαγε για πρώτη φορά στην Αυτοκρατορία το σύστημα των Θεμάτων. Προσπαθώντας να αντιμετωπίσει, τον Μονοφυσιτισμό ο οποίος προκάλούσε σημαντική πολιτικά αστάθεια, εισήγαγε το συμβιβαστικό θεολογικό δόγμα, του Μονοθελητισμού, χωρίς επιτυχία. Ο Ηράκλειος καθιέρωσε την ελληνική γλώσσα στα επίσημα έγγραφα και τα νομίσματα, συνεχίζοντας την πολιτική του Μαυρικού.

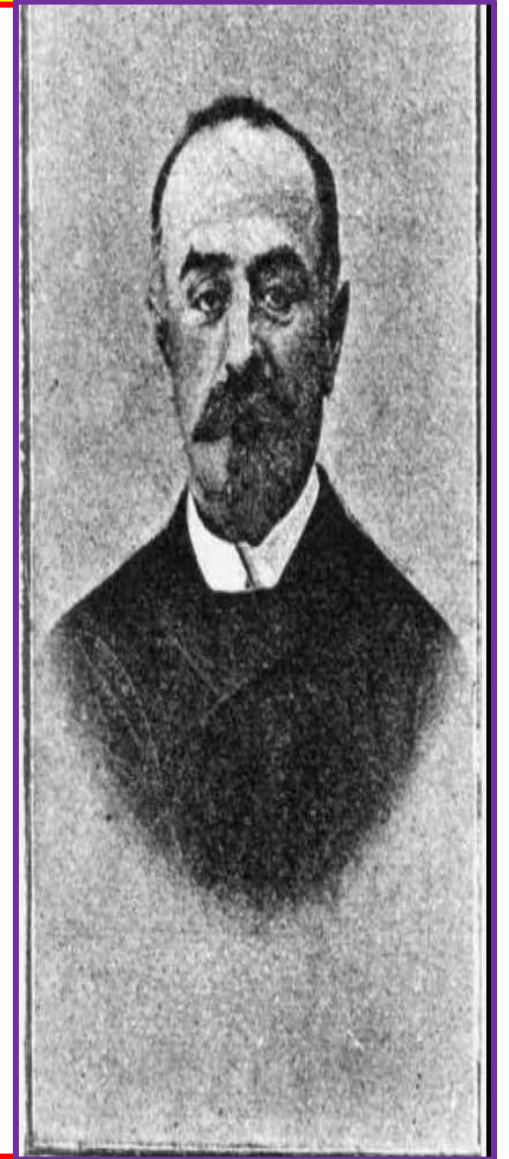

Ο Ηράκλειος με τους γιους του Κωνσταντίνο και Ηρακλεονά

ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗ

Ο **Εμμανουήλ Λυκούδης** ([1849-13 Οκτωβρίου 1925^{\[1\]}](#)) ήταν Έλληνας νομικός και λογοτέχνης. Γεννήθηκε το 1849 στο [Ναύπλιο](#). Πατέρας του ήταν ο Στυλιανός Λυκούδης, κερκυραίος από παλιά βυζαντινή οικογένεια και μητέρα του η Μαρία Κυδωνάκη-Καλλέργη από την Κρήτη. Φοίτησε σε σχολεία στη [Χαλκίδα](#) και στον Πειραιά και σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1872 αναγορεύτηκε διδάκτωρ. Στη συνέχεια εντάχθηκε στο δικαστικό κλάδο και υπηρέτησε στην [Ερμούπολη](#), στην [Άμφισσα και](#) στο [εφετείο Αθηνών](#). Ήταν υποστηρικτής του [Χαριλάου Τρικούπη](#). Το 1890 με πρόταση του πήρε μέρος στη σύνταξη του σερβικού εκλογικού συστήματος. Από το 1896 έως το 1905 ήταν νομικός σύμβουλος του κράτους και της [Εθνικής Τράπεζας](#) ως το τέλος της ζωής του. Μετά την παραίτηση του από το δημόσιο τομέα άσκησε τη δικηγορία ως το 1917. Συνεργάστηκε ως αρθρογράφος και επιφυλλιδογράφος με πολλά περιοδικά και εφημερίδες και πραγματοποίησε οικονομικές και νομικές μελέτες

Ήταν παντρεμένος με τη Δήμητρα Μπάλτση. απέκτησε δύο παιδιά, τον αντιναύαρχο και ακαδημαϊκό [Στυλιανό](#) και τη Μαρία που παντρεύτηκε τον [Αθανάσιο Μιαούλη](#). Πέθανε στην Αθήνα το 1925 από αρρώστια του ουροποιητικού συστήματος.

ΟΔΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑ

Ο Λάμπρος Πορφύρας (ψευδώνυμο του Δημητρίου Σύψωμου, 1879 - 4 Δεκεμβρίου 1932) ήταν λυρικός ποιητής της μεταπαλαμικής περιόδου.

Γεννήθηκε το [1879](#) στη [Χίο](#) και λίγα χρόνια αργότερα μετακόμισε με την οικογένειά του πρώτα στη [Σύρο](#) και το 1884 στον [Πειραιά](#). Γράφτηκε στη Νομική Σχολή Αθηνών αλλά δεν πήρε το πτυχίο λόγω βαριάς ασθένειας. Από το 1900 αφοσιώθηκε στην ποίηση και ξεκίνησε να μελετά ελληνική και ξένη λογοτεχνία κυρίως δε τους Γάλλους και Άγγλους λυρικούς, τα έργα των οποίων διάβαζε από το πρωτότυπο. Έμεινε για μικρά χρονικά διαστήματα στο [Παρίσι](#), στο [Λονδίνο](#) και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Πολέμησε στους Βαλκανικούς πολέμους, αλλά και στον Α Παγκόσμιο πόλεμο ενώ πήρε μέρος και στην κίνηση για τη δημοτική γλώσσα και υπήρξε από τους ιδρυτές της Σοσιαλιστικής Δημοτικιστικής Ένωσης ή κίνησης οποία είχε σκοπό την επικράτηση του Σοσιαλισμού και του Δημοτικισμού. Το 1923 τιμήθηκε με το *Εθνικόν Αριστείον Γραμμάτων και Τεχνών*. Πέθανε στον Πειραιά το 1932. Ο Πορφύρας ήταν πρώτος εξάδελφος του αρχιτέκτονα και Ακαδημαϊκού [Δημήτρη Πικιώνη](#) και του δημοσιογράφου και συνιδρυτή της εφημερίδας [Το Βήμα](#) Γεωργίου Συριώτη.

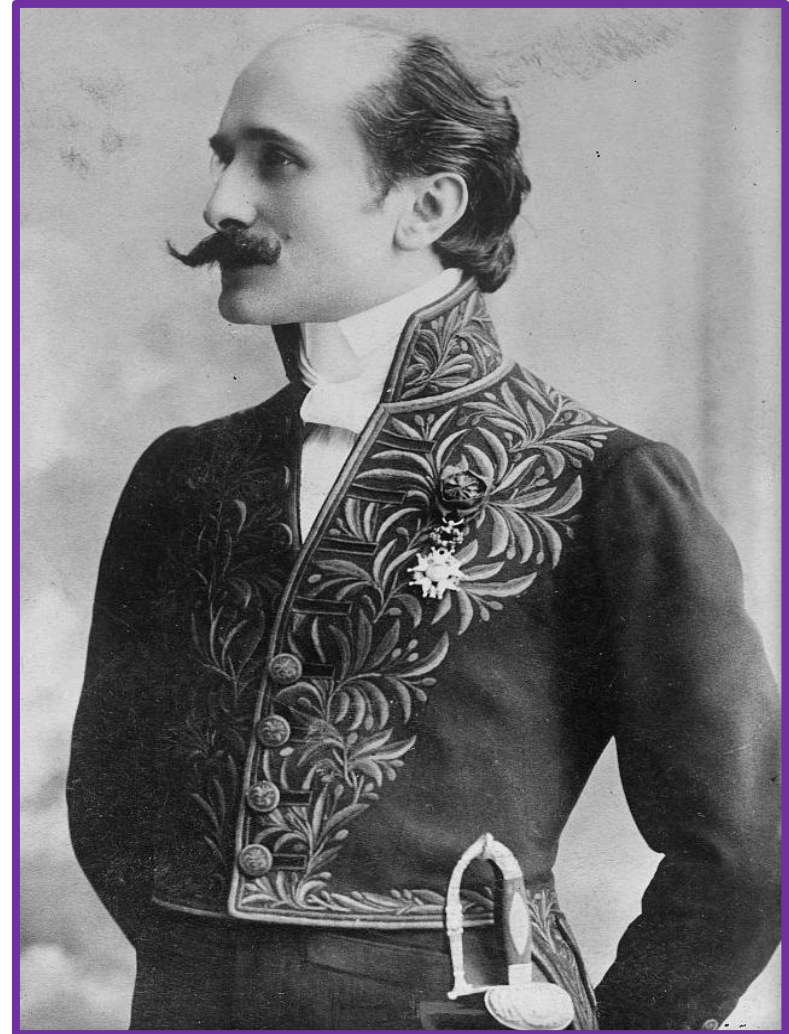
ΟΔΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗ

Ο Γιώργος Μητσάκης
(Κωνσταντινούπολη, [1921](#)- Αθήνα, [17
Νοεμβρίου 1993](#)) ήταν συνθέτης και
στιχουργός πολυάριθμων ρεμπέτικων
και λαϊκών τραγουδιών, γνωστός και
με το προσωνύμιο "ο δάσκαλος"

ΟΔΟΣ ΡΟΣΤΑΝ

- Ο **Εντμόν Ροστάν** (*Edmond Eugène Alexis Rostand*, [Μασσαλία](#), [1 Απριλίου 1868](#) - [Παρίσι](#), [2 Δεκεμβρίου 1918](#)) ήταν Γάλλος νεορομαντικός ποιητής και θεατρικός συγγραφέας, γνωστός κυρίως από το έργο του [Συρανό ντε Μπερζεράκ](#). Τα ρομαντικά έργα του Ροστάν δημιούργησαν αντίθεση με το δημοφιλές, εκείνη την εποχή, νατουραλιστικό θέατρο του 19ου αιώνα.

ΟΔΟΣ ΚΑΜΒΥΣΗ

- Ο **Καμβύσης Α΄ της Περσίας** ή **Καμβύσης ο πρεσβύτερος** (έζησε μεταξύ 600 και 559 π.Χ.), ήταν βασιλιάς του Ανσάν της Περσίας μεταξύ 580 και 559 π.Χ. Ήταν μικρότερος γιος του βασιλιά του Ανσάν Κύρου Α΄ της Περσίας, μικρότερος αδελφός του Αρουκκού και πατέρας του βασιλιά των Περσών Κύρου Β΄ του Μέγα. Ο Καμβύσης Α΄ ήταν επιπλέον δισέγγονος του γενάρχη της δυναστείας των Αχαιμενιδών Αχαιμένη, εγγονός του Τείσπη, θείος του ήταν ο Αριαράμνης και πρώτος ξάδελφος του ήταν ο Αρσάμης παππούς του Δαρείου του Μέγα. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο ο Καμβύσης Α΄ ήταν ένας άνθρωπος εμφανίσιμος και ευγενικός γι' αυτό ο βασιλιάς των Μήδων Αστυάγης τον διάλεξε σύζυγο για την κόρη του πριγκίπισσα Μανδάνη, από τον γάμο γεννήθηκε ο Κύρος Β΄ της Περσίας ή Κύρος ο Μέγας. Σύμφωνα με τον χρονικογράφο Νικόλαο της Δαμασκού ο Καμβύσης σκοτώθηκε σε μάχη εναντίον του Αστυάγη, ο οποίος είχε δει όνειρο ότι ο εγγονός που θα γεννηθεί από την κόρη του θα του πάρει τον θρόνο.

ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ

Η **Αγία Λαύρα** είναι ιστορική μονή στα [Καλάβρυτα](#) μια από τις αρχαιότερες μονές του ελληνικού και κυρίως του πελοποννησιακού χώρου, γνωστή ως τόπος έναρξης της [Ελληνικής Επανάστασης](#), σύμφωνα με διαδεδομένη στην Ελλάδα εξιστόριση, κατά διάφορες απόψεις γεγονός, [θρύλος](#) ή πιθανώς γεγονός. Η Μονή Ιδρύθηκε από έναν συνασκητή του [Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτη](#), το μοναχό Ευγένιο, το [961](#) μ.Χ. Η αρχική της θέση ήταν 300 μ. περίπου ΝΔ της σημερινής .

ΟΔΟΣ ΡΟΥΜΠΟΥ

Ο Πέτρος Ρούμπος (1873 – 1942) ήταν Έλληνας γλύπτης, ζωγράφος και εικονογράφος, ο οποίος γεννήθηκε στο Γεωργίτσι Σπάρτης το 1873. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (Α.Σ.Κ.Τ.) της Αθήνας ζωγραφική και γλυπτική με δασκάλους το Λύτρα και το Βρούτο.

Ο Ρούμπος φιλοτέχνησε κυρίως προσωπογραφίες και προτομές, όπως του αρχιτέκτονα Αριστοτέλη Ζάχου, του Πελοποννήσιου πεζογράφου και θεατρικού συγγραφέα Πολύβιου Δημητρακόπουλου, του Ρήγα Φεραίου στο Βελεστίνο, του Αθανασίου Διάκου στο Πεδίον του Άρεως στην Αθήνα κ.ά.

hellas.teipir.gr

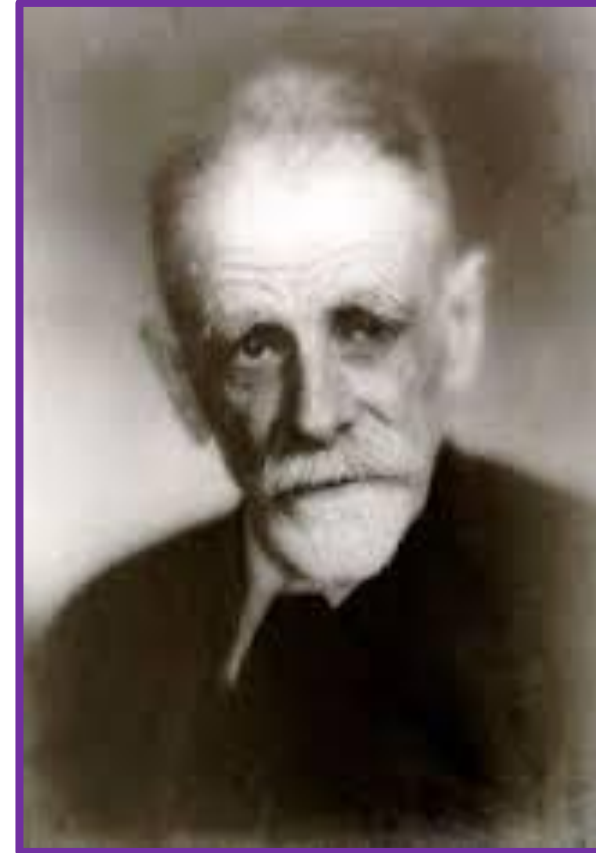

ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ

- Η **Συνθήκη του Νειγύ** υπογράφηκε στις 27 Νοεμβρίου 1919 στην κωμόπολη Νειγύ επί του Σηκουάνα (Neuilly sur Seine) μεταξύ της Βουλγαρίας και των νικητριών δυνάμεων του Α' Παγκοσμίου πολέμου, και συγκεκριμένα με τις Αγγλία, Γαλλία, ΗΠΑ και Ιταλία ως "Προέχουσες Δυνάμεις", και με τη συμμετοχή των Βέλγιο, Κίνα, Κούβα, Ελλάδα, Χετζάτζ (μεταγενέστερα Σαουδική Αραβία), Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Γιουγκοσλαβία, Ταϊλάνδη και Τσεχοσλοβακία, ως συμμάχων και συμβαλλομένων δυνάμεων των πρώτων.

ΟΔΟΣ Κ.ΠΑΛΑΜΑ

Ο Κωστής Παλαμάς ([Πάτρα, 13 Ιανουαρίου 1859](#) - [Αθήνα, 27 Φεβρουαρίου 1943](#)) ήταν [ποιητής](#), πεζογράφος, [θεατρικός](#) συγγραφέας, ιστορικός και κριτικός της λογοτεχνίας. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, με σημαντική συνεισφορά στην εξέλιξη και ανανέωση της νεοελληνικής ποίησης. Αποτέλεσε κεντρική μορφή της λογοτεχνικής γενιάς του [1880](#), πρωτοπόρος, μαζί με το [Νίκο Καμπά](#) και το [Γεώργιο Δροσίνη](#), της αποκαλούμενης [Νέας Αθηναϊκής \(ή Παλαμικής\) σχολής](#). Επίσης, είχε σπουδάσει και ως θεατρικός παραγωγός της ελληνικής λογοτεχνίας.

ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΛΑ

Ο **Ιάκωβος Πολυλάς** ([13 Οκτωβρίου 1825](#)-[5 Αυγούστου 1896](#)) ήταν [Επτανήσιος](#) συγγραφέας και κριτικός, διάσημος μαθητής και εκδότης του έργου του [Σολωμού](#). Το λογοτεχνικό του έργο (ποιητικό και πεζογραφικό) είναι μικρής έκτασης. Έκανε επίσης μεταφράσεις αλλά είναι πιο γνωστός για τα κριτικά του έργα. Γεννήθηκε στην [Κέρκυρα](#) την 1η Οκτωβρίου 1825 (13 Οκτωβρίου με το νέο ημερολόγιο), από ευγενή οικογένεια με ρίζες από την [Κωνσταντινούπολη](#). Έλαβε εξαιρετική μόρφωση, όπως άρμοζε σε έναν ευγενή, αλλά το πιο αποφασιστικό γεγονός για την εξέλιξή του ήταν η γνωριμία του με τον [Σολωμό](#). Ο ποιητής επισκεπτόταν συχνά το σπίτι του Πολυλά, ως τον θάνατο της μητέρας του τελευταίου το 1841. Από τότε ως το 1847 οι σχέσεις του Πολυλά με τον Σολωμό διακόπηκαν προσωρινά κυρίως λόγω των υποχρεώσεων του Πολυλά για θέματα της πατρικής του περιουσίας.

